

MARIANNE GRYMER BARGEMAN

1+2=3

storebror til tvillinger

Illustreret af Sus Borbjerg/JE:SU

1 + 2 = 3
STOREBROR TIL TVILLINGER

Af Marianne Grymer Bargeman
Illustrationer: Sus Borbjerg/JE:SU/Gul Stue

♥ Sven

© 2007, Marianne Grymer Bargeman
og Turbine Forlaget, Århus
1. udgave, 1. oplag.
Layout: JE:SU/Gul Stue
Tak til BG Banks litteraturpulje

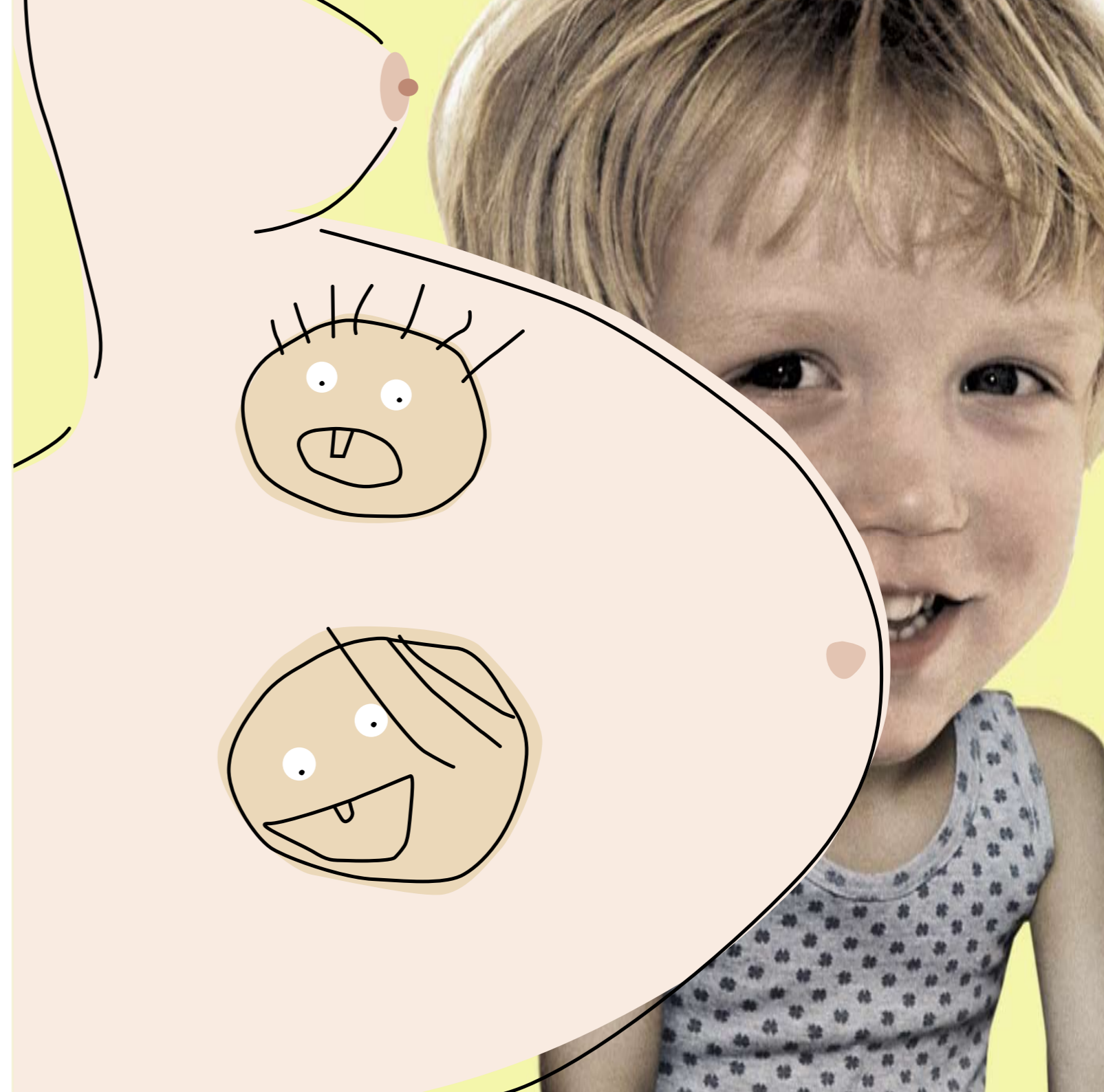
ISBN 978-87-91926-80-8

Køb bogen i boghandlen
eller i forlagets webbutik:
www.turbineforlaget.dk

 TURBINE FORLAGET

Axel vil ikke i seng.
Han vil have en lillebror.
Axels mor siger, hun har to i maven.
Det er derfor, hun er så tyk.

"Tænk," siger mor, "der kommer ikke én baby, men to."

"Sagde du ko?" spørger Axel.

"Nej," siger mor, "jeg sagde to."

"Hvad skal jeg med en klo?" spørger Axel.

"Jeg sagde to, ikke klo," gentager mor.

"Du kan selv være en sko," svarer Axel.

Nu griner mor: "Jeg sagde to, din eskimo."

"To!" gentager Axel. "Men hvor skal de bo?"

"Her, begge to," svarer mor.

"Og så er det slut med nattero," mumler far.

Da Axel gik i seng, var han en helt almindelig lille dreng.
Da han vågnede, var han blevet ligeså stor som en... STOREbror.
På bare én nat.
Den nat kom de to babyer ud af mors mave.

Axel glæder sig.

I dag kommer babyerne hjem fra hospitalet.

Axel kigger ud af vinduet.

Måske vil de lege med ridderborgen?

Eller gemmeleg?

Da de kommer hjem, sover de hele tiden.

"Hvornår vågner de?" spørger Axel.

Mor og far ved det ikke.

Axel skubber lidt til den ene.

"Ikke så hårdt, Axel. De skal have lov at sove."

Men den ene baby er vågnet. Nu skriger han.

Skriget vækker den anden. Nu er de begge to vågne.

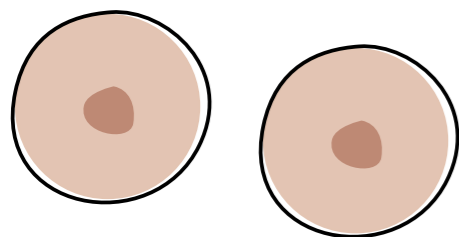
"Hvornår skal de i seng?" spørger Axel.

Da de vågner, vil de ikke lege - hverken ridderborg eller gemmeleg.

Mor og far vil heller ikke lege, for de har travlt med babyerne.

"Ikke liiige nu," siger de hele tiden.

Babyerne kan ikke snakke og heller ikke gå.

De har heller ingen tænder.

"Har de mon en tunge?" tænker Axel.

Det har de.

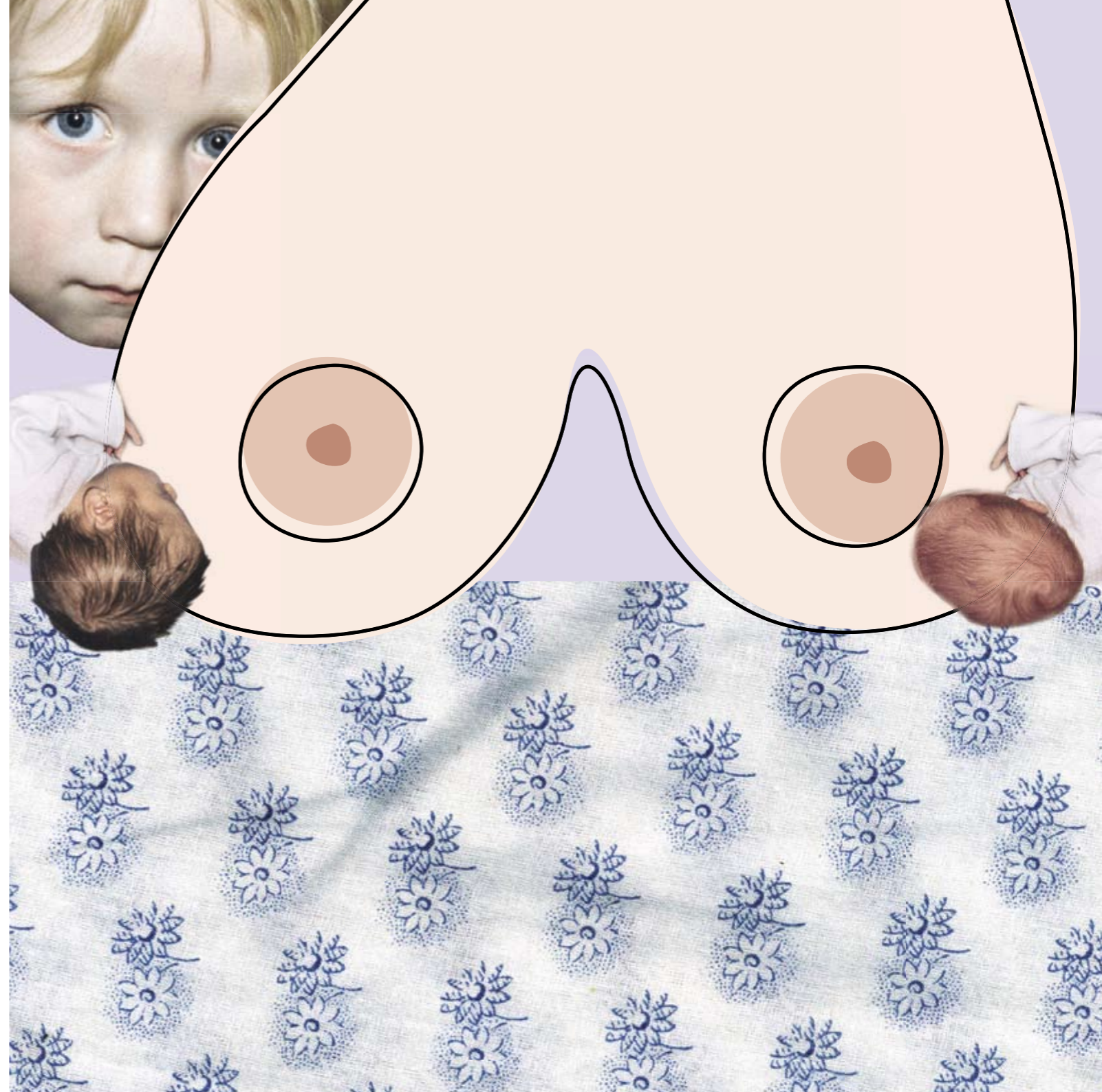
Far siger, de bruger tungen,
når de drikker mælk af mors bryster.

Når mor ammer babyerne på samme tid,
er der ikke meget plads i sofaen til Axel.

"Hvor skal JEG så være?" spørger Axel.

"Foran fjernsynet," siger mor og ser træt ud.

Tænk, Axel må se fjernsyn, nu igen...

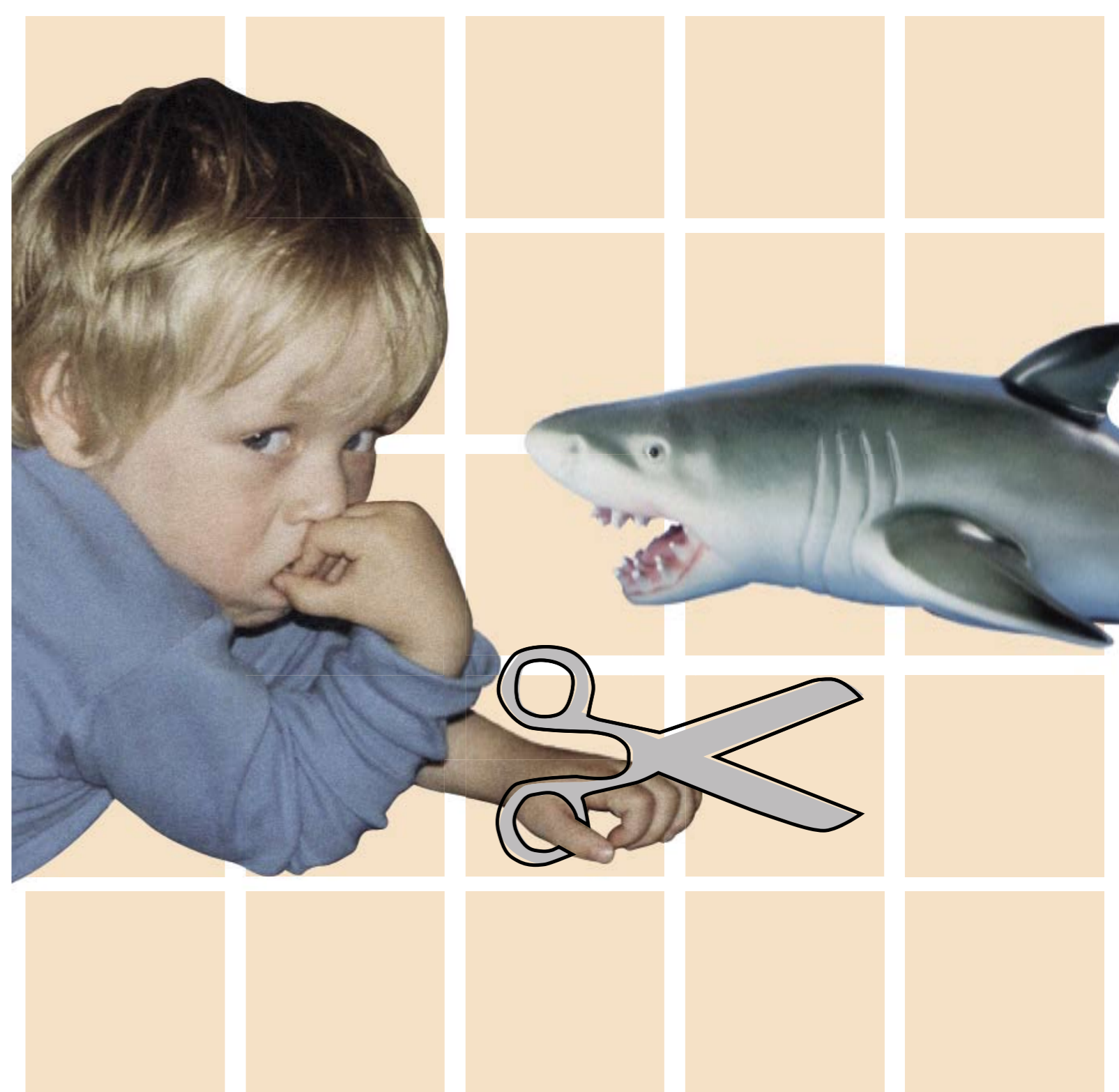

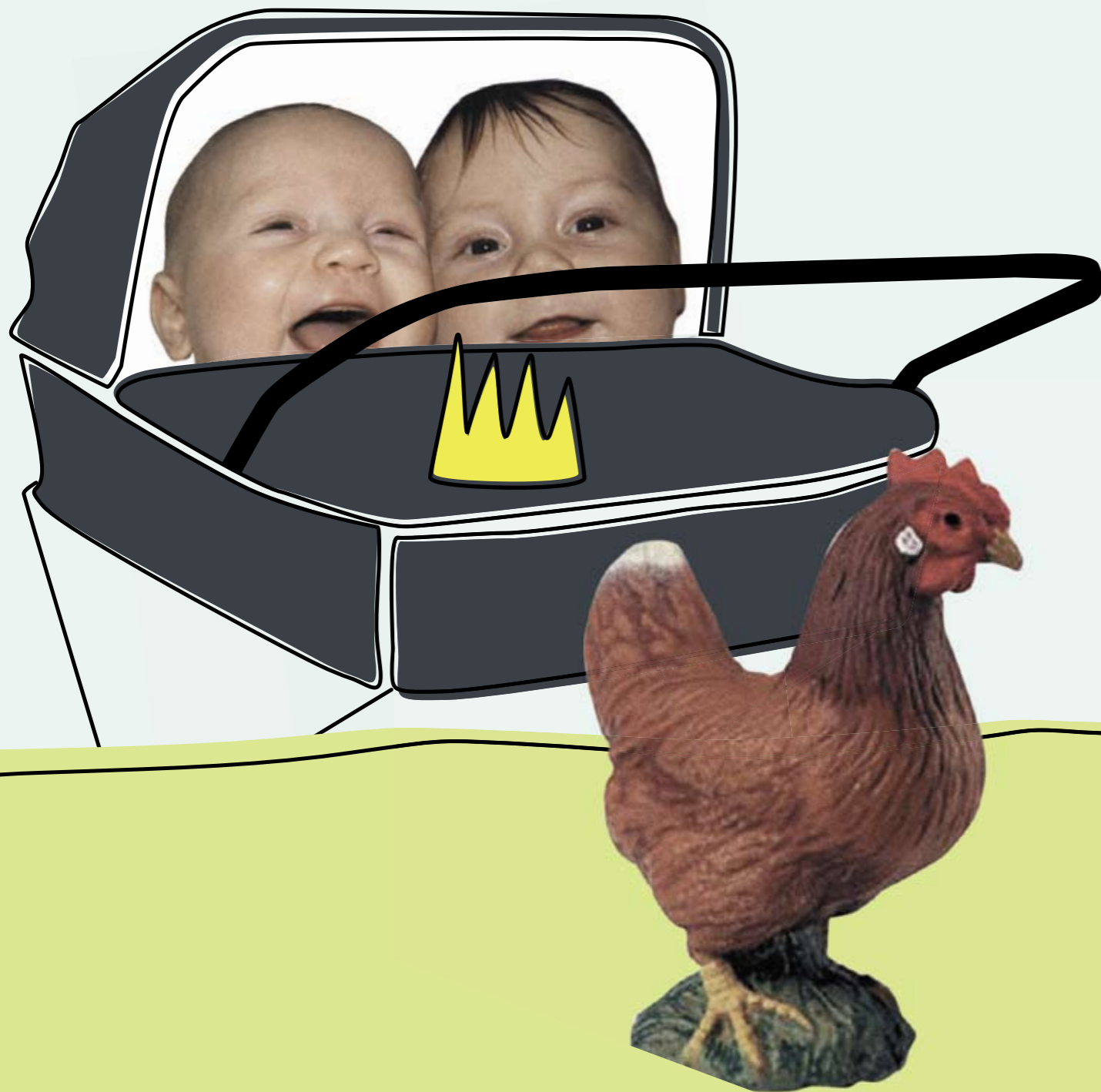
Nogle gange græder begge babyer på én gang.
Så går mor rundt med den ene baby og far med den anden.
Axel får også lyst til at være baby.

Nogen gange kommer han til at tisse i bukserne,
selvom han ikke længere bruger ble.
Eller han går ud på badeværelset
og leger med saksen.
De voksne opdager det ikke.

Mor og far kan godt forstå, at det nogen gange
er svært at være storebror.

Nu skal familien ud at gå en tur.
Axel får lov at sidde oven på barnevognen.
I en stol.
Ligesom en konge.

Axel er stor.
Axel er STOREbror.
Og Axel kan ikke huske, at han nogensinde
har set så stor en barnevogn.
Den er næsten ligeså stor som mor og fars seng.
Og dyner er der også i den.

Axel sidder glad og stolt og troner på barnevognen.
Han har den største barnevogn i byen med plads
til begge de to små babyer.

Da de kommer hjem, er det ikke sjovt mere.
Ingen har tid til at hjælpe Axel med flyverdragten.
"Ikke liiige nu," siger far, "og du kan jo godt selv, kan du ikke?"
Men Axel *vil* ikke selv.
Så han venter bare.

Først får den ene baby flyverdragten af.
Og huen.
Og vanterne.

Og så får den anden baby flyverdragten af.
Og huen.
Og vanterne.

Nu vil Axel ikke vente længere.
"Hvornår er det min tur?" råber han og tramper i gulvet.
"NU!" svarer far.

Den ene baby skriger i vilden sky, men det er lige meget,
for nu hjælper far Axel med at tage flyverdragten af.
Og huen.
Og vanterne.

Far er sød.

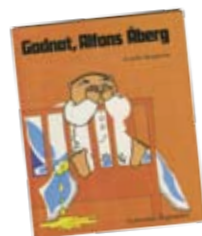

Mor og far har købt en babyalarm.
Den ene alarm står ude i barnevognen og den anden i stuen.
Med en babyalarm kan mor og far høre, når babyerne græder,
selvom babyerne er langt væk.

SKRAAAA, siger det - og væk er mor eller far.
Midt i aftensmaden løber de ind og ud af stuen,
frem og tilbage.

Tænk, hvis Axel sagde SKRAAAA - og væk var babyerne...

Nu er det aften.

Axel hjælper mor og far med at lægge babyerne i seng.
Han lægger dynen over dem og kysser dem godnat -
ligesom mor og far plejer at putte ham.

Axel ved godt, hvordan det skal være.

Mor og far roser ham og siger, han er dygtig.

Axel bliver stolt og glad.

Rigtig meget glad.

Hans ønske er jo gået i opfyldelse.

Nu er han ikke længere den første, der skal i seng.

Mor kommer ind til Axel, som ligger i sin seng og tænker på, hvordan det bliver, når babyerne bliver større.

Vil de tage hans legetøj?

Skal han stå i kø for at komme ind i bilen?

To babyer i maven betyder, at de deler fødselsdag.

Det ved Axel, men laver mor og far så også to fødselsdagslagkager?

Axels fødselsdag må de i hvert fald ikke lave om på.

Det forstår mor godt.

Hun siger: "Du er bare heldig.

Nu bliver der flere gaver til fødselsdag.

Og flere at lege med.

Sådan er det med to."

"Hvad skal jeg med en bro?" spørger Axel.

"Jeg sagde to," gentager mor, "ikke bro."

"Nå, en so," griner Axel.

"To, sagde jeg, og nu skal du vist ha` lidt ro.

Godnat, min skat," siger mor

og Axel lukker øjnene – begge to.

